

het welck twaelf maelen alle jaeren door de heer proffessor RUIJSCH wert gedaen ende dat ordinaris de eerste Maendagh in de maent, op welke voorsz. tijt de bovengemelte heer proffessor RUIJSCH mede is gekomen omme haer in de voorsz. kunst ende wetenschap te onderrechten ende bequamer te maken. Doch also de gemelte heer proffessor RUIJSCH ter oorsaecke seeckere persoon, die soo haer eerste getuyge onderzocht wert genaemt is mr. PIETER ADRIAENS dewelke sigh mede neffens sijn schoonsoon, die soo haer eerste getuyge onderrecht wert genaemt is mr. GOMMARUS, gevoegt hadde onder de vroetvrouwen soo heeft deselve heer proffessor RUIJSCH aen de vroetvrouwen geen onderrechtinge op de voorsz. tijt gedaen, maer is weghgegaen, hetwelck sigh in dese voegen heeft toegedragen. De gemelte heer proffessor RUIJSCH op de voorgenoemde dagh op de kamer der anatomie komende heeft aldaer laeten brengen een groote doos, welcke doos hij op taeffel nedersettende ende deselve beginnende te openen, gelijk hij twede getuyge alleen verklaert en de over hetgeen daerin was willende spreken, gelijk zij getuygen weder te samen verklaren soo heeft de gemelte heer proffessor RUIJSCH soo eens heen en weder gesien ende sagh vervolgens onder de vroetvrouwen de voorsz. mr. PIETER ADRIAENS ende desselfs schoonsoon mr. GOMMARUS ende gemelte heer proffessor RUIJSCH de voorn. mr. PIETER aensprekende ende seggende wel mr. PIETER ADRIAENS wat doet gij hier daerop deselve mr. PIETER ADRIAENS antwoorde, om mede wat te hooren, seggende de gemelte heer proffessor wederom, dat hij meende het selve voor hem niet te doen, waerop deselve mr. PIETER ADRIAENS antwoorde, ick meen der om u niet van daen te gaen, nemen de voorts de gemelte heer proffessor RUIJSCH de doos dewelcke hij op taeffel geset had weder op ende sloot deselve wegh ende gingh daer op voort van de kamer.

Verders verklaren zij laetste getuygen noch alleen gesien en gehoort te hebben naer dat de gemelte heer proffessor RUIJSCH was wegh geegaen, dat mr. PIETER ADRIAENS in sijn hant hadde verscheyde brieven waervan hij een van deselve las, welck leesen zij getuygen niet ter deegen en konde verstaen alsoo een schrickelijck geraas ende een seer groote onordentelykhijt op de voorsz. anatomie-kamer was roepende ende seggende onder andere seecker vrous persoon, dewelck aldaer mede was gekomen, dat jockt mr. PIETER, dat hij eer in gelijkt heeft op de Nieuwendijk, hij durft daer immers niet komen roepende wijders de een der vroetvrouwen tegens den anderen soo dat deselve bijeenkomst in verwarringe raekte ende alsoo van den anderen scheijde".

D. S. VAN ZUIDEN.

BRIEFWISSELING.

NOG EENS: EEN DUIJSCH OORDEEL OVER ONS.

Door velen wordt mijn aandacht gevestigd op een lang stuk van prof. SCHWALBE ¹⁾. Het is niet mijn bedoeling daarop uitvoerig in te gaan, want de aard en de toon van dat stuk zijn van dien aard, dat een verweerende beantwoording mij ver buiten de bakens zou voeren, welke wij in het *Tijdschrift* gesteld hebben. Voor wien het niet mocht gelezen hebben, stip ik enkele punten aan.

SCHWALBE richt zich tegen mij en poogt te bewijzen, dat ik zijn proza niet in alle punten juist heb weergegeven. Hij zelf vertaalt dan mijn „cathedratische zwaarte” door „schoolmeesterachtige gestrengheid”.

Voorts haalt hij met instemming een partikulier schrijven van een Nederlandschen

¹⁾ *Deutsche medizinische Wochenschrift*, 2 Sept. 1915, bldz. 1073.

collega aan, die verzocht heeft ongenoemd te blijven, waarin over het „ongehoord schandelijke gedrag” van prof. TREUB en mijn persoon anoniem de staf gebroken wordt.

Van collega DE VRIES REILINGH's ingezonden stuk in n^o. 7 van dit *Tijdschrift* heet het, dat het door fijn taktgevoel en lofwaardige objectiviteit is ingegeven.

Daarna wordt een uitspraak van prof. TREUB aangehaald en bestempeld als de „bekentenis van een schoone ziel”.

Ten slotte verklaart SCHWALBE, dat de Duitsche artsen er bedenkingen tegen zouden hebben, een congresuitnoodiging van Nederland te aanvaarden, waarbij zij gevaar zouden loopen zich bloot te stellen aan „Anrempelen” van „lieden van het slag van de heeren VAN RIJNBERK en TREUB”. Deze bedenkingen zouden des te grooter zijn, in geval ik dan nog redacteur van het *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.* ware. Met dezen onverbloemden eisch, dat ik vóór dien tijd moet afgezet worden, eindigt het belangwekkende en hoffelijke geschrift des heeren SCHWALBE.

G. VAN RIJNBERK.

BEROEPSBELANGEN.

EENHEID VAN GENEESKUNDIGE OPLEIDING IN DE VEREENIGDE STATEN. — Op de algemeene vergadering der American Medical Association is weder het vraagstuk ter sprake gebracht, hoe de 48 staten der Unie er toe te brengen zouden zijn, eenerlei eischen te stellen aan de opleiding en de toelating der artsen. Nu is het mogelijk, dat een arts, in een bepaalden staat bevoegd, tot kwakzalver wordt, als hij de grens van dien staat overschrijdt. Het is niet mogen gelukken, de staten tot samenwerking op dit gebied te bewegen. Meer hoopt men van de handelwijze, die nu zal worden gevolgd. In October zal te Washington voor het eerst in werking treden een „nationale examencommissie”, waarin zitting hebben de hoofden van den geneeskundigen dienst van leger en vloot, en vertegenwoordigers van de gezondheidsraden, de verschillende reeds bestaande geneeskundige examencolleges en de voornaamste geneeskundige vereenigingen. De candidaten, die zich bij deze commissie aanmelden, zullen aan hooge eischen moeten voldoen, doch in de verschillende staten zal men er prijs op stellen, artsen van dit gehalte te bezitten. Hiertoe is het echter noodig, dat zij het diploma van de nationale commissie erkennen, m.a.w. breken met de gewoonte, alleen hun eigen diploma's geldig te achten, en, als 20 van de grootste staten hierin voorgaan, acht *The Med. Record* de zaak gewonnen.

ZIEKTEVERKLARINGEN VOOR DE ENGELSCHES STAATSVERZEKERING. — Men herinnert zich de moeilijkheid, die in Engeland was gerezen, doordat de verzekerden bij de nationale ziekteverzekering zich wel mogen laten behandelen door geneeskundigen, die niet bij die verzekering zijn aangesloten, maar de verzekeringscommissies en de toegelaten verzekeringsmaatschappijen aan verzekerden, die van dit recht gebruik maakten, het ziekengeld weigerden, op grond, dat hun geneesheer hun verklaringen aangaande de geschiktheid tot werken uit den aard der zaak niet stelde op de formulieren, die daartoe aan de geneeskundigen, aangesloten bij de ziekteverzekering, werden ter hand gesteld.

De British Medical Association heeft nu ten behoeve der vrij practizeerende artsen formulierenboekjes bedacht, en voor den kostenden prijs verkrijgbaar gesteld, na zich eerst te hebben overtuigd, dat de verzekeringscommissies van Engeland, Schotland en Wales geen bezwaar zullen maken om op deze formulieren, ingevuld en ondertekend door niet bij de verzekering aangesloten artsen, ziekengeld uit te betalen (*Brit. med. Journ.*).